

[Niels Westerby.]

noget, der ikke er særlig forstandigt — sammenholdt med at mulighederne efter et folketingsvalg for at gennemføre en virkelig tilbundsgående sanering, baseret på et bredt politisk flertal, må synes at være til stede, når vi bærer os forstandigt ad, hvis situationen udløses i et folketingsvalg.

Det er vel nok vigtigt, hvis vi får et folketingsvalg, at vi under valgkampen ikke taler os fra hinanden, men søger at overgå hinanden i at bibringe denne valgkamp saglige synspunkter af en sådan art, at det vil være muligt for folketinget også efter et folketingsvalg at nå frem til den løsning af problemerne, som befolkningen vil være tjent med at få.

Knud Hertling: Jeg tror, det er rigtigt på nuværende tidspunkt at motivere den stilling, som jeg ønsker at tage i forbindelse med behandlingen af disse lovforslag.

Jeg har i den seneste tid i et læserbrev i et blad set en påstand gående ud på, at det er meget belastende for forholdet mellem Danmark og Grønland, at de upolitiske grønlandske vælgeres stemmer skal være afgørende for den økonomiske politik i Danmark.

Når jeg tager mit udgangspunkt i denne tåbelige påstand under debatten i dag, er det for at sige, at det netop ville være overordentlig belastende for forholdet mellem Danmark og Grønland, hvis de grønlandske politikere aldrig turde tage et standpunkt i en politisk situation som denne. Man skal være noget småtkørende, hvis man vil påstå, at det grønlandske samfund og dette samfunds trivsel ikke påvirkes af, hvilken økonomisk politik der føres her i landet. Jeg tror nemlig, at lige det modsatte er tilfældet. Jeg vover at påstå, at udviklingen i Grønland i højere grad end i noget andet amt her i riget er afhængig af statsfinansernes stilling. I Grønland har vi jo ikke i nær så høj grad andre midler at hente til investeringer, som det er tilfældet hernede, hverken private eller kommunale midler. Alene af den grund må man som politisk repræsentant for Grønland have pligt til at tage standpunkt, når statens finansielle situation er til debat her i folketinget.

Men dette alene siger jo ikke noget som helst om, hvorvidt jeg ved at ville stemme

for regeringens to lovforslag om ændret dyrtidsregulering af lønninger m. v. og engangsskat for personer for skatteåret 1968-69 også handler rigtigt, altså til fordel for statsfinanserne. Der er jo dem, der oven i købet påstår, at man ved at stemme for disse forslag vil skade dansk økonomi. Jeg er ikke enig med dem, der påstår dette. Disse lovforslag er jo ikke andet end nødvendige følger af kronens devaluering, forslag, der forsøger at fastholde de fordele, devalueringen har skabt for dansk eksporterhverv. Erhvervenes omkostningsniveau forsøges holdt nede, og det er dog noget, der har været fremsat ønske om fra alle sider i dette høje ting, hver gang dansk økonomi og dansk konkurrenceevne diskuteres. Når så regeringen kommer med forslag, der tilgodeser dette forhold, oplever man en modstand, hvis saglighed det kan være meget svært at se. Dér sættes den partipolitiske magtkamp i højsædet, og den parlamentariske styreform udsættes for svære rystelser.

Det er min opfattelse, at regeringens forslag — også set i sammenhæng med regeringens 13 punkts plan til hjælp for erhvervene — sagligt set er rigtige. Denne opfattelse bestyrkes af lønmodtagerorganisationernes tilbud om at bringe et offer i forbindelse med dyrtidsreguleringen. Det må da være af bevis for, hvad der samfundsmæssigt set er gavnligt.

Ønsket om at holde omkostningsniveauet nede er stærkt forbundet med ønsket om ikke at skabe større arbejdsløshed. Vi ved, at dette motiv har været altafgørende for LOs stillingtagen til forslaget om ændring af dyrtidsreguleringen, og derfor er det nærliggende at ræsonnere på den måde, at de medlemmer af folketinget, der går imod dette forslag, ønsker at skabe større arbejdsløshed her i landet med ganske katastrofale følger for hele rigets økonomi og mange arbejderes private økonomi.

Jeg vil gerne minde om, at de to lovforslag, som vi behandler i dag, intet har at gøre med spørgsmålet om socialisme eller ikke-socialisme. Det drejer sig om forslag, der udelukkende har til formål at være med til at stabilisere landets økonomi, og eftersom vi hverken i Danmark eller i Grønland kan være tjent med ustabile økonomiske forhold, vil jeg ud fra rent saglige grunde være med til at hjælpe regeringen med at